
Kronika : proces o znieważenie adwokata

Palestra 7/9(69), 84

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

1960 r. w S. zawarł — w charakterze wspólnika — umowę z N. dotyczącą eksploatacji taksówki, a następnie w wyniku rozwiązania spółki zażądał dla siebie nadmiernych korzyści.

Od tego orzeczenia Minister Sprawiedliwości założył rewizję, zarzucając temu orzeczeniu oczywistą niesłuszność polegającą na wymierzeniu obwinionemu niewspółmiernie łagodnej kary. W konkluzji rewizja wnosi o zmianę zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej kary przez wymierzenie obwinionemu kary odpowiednio długotrwałego zawieszenia w wykonywaniu czynności zawodowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zawarcie spółki zarobkowej oraz żądanie przez obwinionego nadmiernych korzyści w postaci zapłaty 1 zł za każdy przejechany według licznika kilometr, wskazujące na zamiar czerpania zysków bez własnej pracy i kolidujące z normami art. 61 i 62 ustawy o ustroju adwokatury, stanowi poważne przewinienie, które wymaga odpowiednio surowego napiętnowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy, podzielaając wywody rewizji Ministra Sprawiedliwości, przychylił się do zawartego w niej wniosku i orzekł jak w sentencji.

KRONIKA

1. PROCES O ZNIEWAŻENIE ADWOKATA

Adwokat X, pełnomocnik powoda w sprawie o rozwód, został po rozprawie znieważony przez pozwaną bezpośrednio po wyjściu z sali rozpraw. Adw. X, uznając za niewłaściwe jakiegokolwiek reagowanie na oburzające zachowanie się pozwanej oraz nie chcąc dopuścić do przewlekania gorszącej sceny na korytarzu sądowym, zażądał, aby pozwana, jeżeli ma wobec niego zarzuty, powtórzyła je przed sądem, który rozpatrywał sprawę. Pozwana powróciła na salę sądową i powtórzyła wobec sądu obraźliwe oświadczenie, które zostało zamieszczone w protokole rozprawy.

Adw. X przesłał wyciąg powyższego protokołu Wojewódzkiej Radzie Adwokackiej, która skierowała sprawę do prokuratury, dopatrując się w czynie pozwanej przestępstwa z art. 132 k.k. w związku z art. 11 prawa o ustroju adwokatury.

Prokuratura podzieliła stanowisko Rady i po przeprowadzeniu dochodzenia wniosła sprawę do sądu z aktem oskarżenia przeciwko pozwanej z art. 132 k.k.

Na rozprawie prokurator domagał się surowego ukarania oskarżonej. Podkreślił on ciężkie warunki pracy adwokatów, którzy spełniając swój trudny często obowiązek, narażeni są ponadto na nieuzasadnione zarzuty i obelgi. Prokurator podkreślił, że adwokat występujący przed sądem korzysta z takiej samej ochrony prawnej jak sędzia i prokurator.

Sąd Powiatowy skazał oskarżoną z art. 132 k.k. za zniewagę adwokata w czasie pełnienia przezeń obowiązków zawodowych — na 3 miesiące aresztu, zawieszając zarazem wykonanie kary na okres lat 2.

Od wyroku powyższego oskarżona zapowiedziała rewizję.